

VÝUKA MOŽNOSTÍ MATLABU

Miroslav Olehla

Technická univerzita v Liberci, Fakulta strojní, Katedra aplikované kybernetiky

V následujícím příspěvku jsou uvedeny některé oblasti MATLABU ve výuce. Vychází se z učebních textů Metody zpracování dat – MATLAB a snahou je, provést studenty možnostmi uvedeného programovacího jazyka. Jsou uvedeny možnosti vizualizace, řízení průběhu výpočtu, relační a logické operátory, základní operace s maticemi.

1 Řešení soustavy lineárních rovnic.

Řešme soustavu přeuročených lineárních rovnic různými metodami – Gausova metoda, metoda Gauss Jordanova eliminace s částečnou pivotací, inverzí a pomocí determinantů.

Uvažujme soustavu $\mathbf{A} \cdot \mathbf{x} = \mathbf{b}$

$$3x_1 + 7x_2 - 2x_3 = 2$$

$$4x_1 + 3x_2 + 2x_3 = 5$$

$$2x_1 + 11x_2 - 6x_3 = -1$$

$$-1x_1 + 7x_2 + 3x_3 = -1$$

Zadání koeficientů řešené soustavy:

```
>> A=[ 3 7 -2; 4 3 2; 2 11 -6; -1 7 3]
```

```
A=
```

```
3          7          -2
```

```
4          3           2
```

```
2         11          -6
```

```
-1         7           3
```

```
>> b=[2;5;-1;-1]%nebo b=[2 5 -1 -1]'
```

```
b =
```

```
2
```

```
5
```

```
-1
```

```
-1
```

Kontrola řešitelnosti soustavy určením hodnoty a determinantu matice:

```
>> rank(A)
```

```
ans =
```

```
3
```

```
>> rank([A,b])
```

```
ans =
```

```
3
```

```
>>det(A'*A)
```

```
ans =
```

```
183750
```

- Gausova metoda

```
>> x=A\b
```

```
x =
```

```
1.1714
```

```
-0.1200
```

```
0.3371
```

- Metoda Gauss Jordanova eliminace s částečnou pivotací

```
>> C=rref([A,b])
```

```
C =
```

```

1.0000      0      0      1.1714
0      1.0000      0      -0.1200
0      0      1.0000      0.3371
0      0      0      0

```

- Řešení pomocí inverze

```

>>x=inv(A'*A)*(A'*b)
x =
1.1714
-0.1200
0.3371

```

- Řešení pomocí determinantů.

```

>> bt=A'*b
bt =
    25
    11
     9
>> At=A'*A
At =
    30    48   -13
    48   228   -53
   -13   -53    53
>> A1=[bt,At(:,2:3)]
A1 =
    25    48   -13
    11   228   -53
     9   -53    53
>> A2=[At(:,1),bt,At(:,3)]
A2 =
    30    25   -13
    48    11   -53
   -13     9    53
>> A3=[At(:,1:2),bt]
A3 =
    30    48    25
    48   228    11
   -13   -53     9
>> x1=det(A1)/det(At)
x1 =
    1.1714
>> x2=det(A2)/det(At)
x2 =
   -0.1200
>> x3=det(A3)/det(At)
x3 =
    0.3371

```

2 Aproximace periodické funkce

V případě, že je nutné aproximovat periodické funkce $f(x)$, získané na základě měření, lze aproximace získat funkcemi ve tvaru trigonometrických polynomů

$$f_m(x_i) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^M (a_n \cos nx_i + b_n \sin nx_i)$$

Uvažujme, že aproximovaná funkce f má periodu 2π a že jsou známy její hodnoty v intervalu $\langle -\pi, \pi \rangle$. Označme

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos nx \, dx, \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

$$b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx \, dx, \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

Předpokládejme, že známe $2N+1$ hodnot funkce f , která má periodu 2π . Využitím numerické integrace obdržíme v bodech $x_i = -\pi, -\frac{N-1}{N}\pi, \dots, -\frac{\pi}{N}, 0, \frac{\pi}{N}, \dots, \frac{N-1}{N}\pi, \pi$ a pro $M \leq N$, kde M je stupeň trigonometrického polynomu (počet koeficientů a, b) vztahy

$$a_0 = \frac{1}{N} \sum_{i=-N}^{N-1} f(x_i)$$

$$a_n = \frac{1}{N} \sum_{i=-N}^{N-1} f(x_i) \cos mx_i, \quad m = 0, 1, 2, \dots, M$$

$$b_n = \frac{1}{N} \sum_{i=-N}^{N-1} f(x_i) \sin mx_i, \quad m = 0, 1, 2, \dots, M$$

```
%Program v MATLABU:
% simulace vstupních dat
x=-pi:0.1:pi; N1=length(x)
y=(cos(x)+sin(2*x)+cos(3*x))+0.9;
% výpočet koeficientů
N=(N1-1)/2;
a0=1/N*sum(y)
a1=1/N*(sum(y*cos(x)'))
a2=1/N*(sum(y*cos(2*x)'))
a3=1/N*(sum(y*cos(3*x)'))
b1=1/N*(sum(y*sin(x)'))
b2=1/N*(sum(y*sin(2*x)'))
b3=1/N*(sum(y*sin(3*x)'))
%výpočet aproximační funkce
f1=a0/2+(a1*cos(x) +b1*sin(x));
f2=a0/2+(a1*cos(x) +b1*sin(x)+ a2*cos(2*x) +b2*sin(2*x) );
f3=a0/2+(a1*cos(x) +b1*sin(x)+ a2*cos(2*x) +b2*sin(2*x) +
a3*cos(3*x) +b3*sin(3*x));
%grafické zobrazení
plot(x,y, '*',x,f1, x,f2, x,f3)
grid on
legend('body', '1 řád', '2 řád', '3 řád')
```

nebo lépe:

```
% simulace vstupních dat
x=-pi:0.1:pi; N1=length(x)
y=(cos(x)+sin(2*x)+cos(3*x))+0.9;
% výpočet koeficientů
N=(N1-1)/2;
a0=1/N*sum(y);
M=3; % stupeň trigonometrickeho polynomu M
for k=1:M
a(k)=1/N*(sum(y*cos(k*x)'));
b(k)=1/N*(sum(y*sin(k*x)'));
end
a0
a
b
```

```

%výpočet aproximační funkce
f1=a0/2+(a(1)*cos(x) +b(1)*sin(x));
f2=a0/2+(a(1)*cos(x) +b(1)*sin(x)+ a(2)*cos(2*x) +b(2)*sin(2*x) );
f3=a0/2+(a(1)*cos(x) +b(1)*sin(x)+ a(2)*cos(2*x) +b(2)*sin(2*x) +
a(3)*cos(3*x) +b(3)*sin(3*x));
%grafické zobrazení
plot(x,y, '*',x,f1, x,f2, x,f3)
grid on
legend('body', '1 řád', '2 řád', '3 řád')

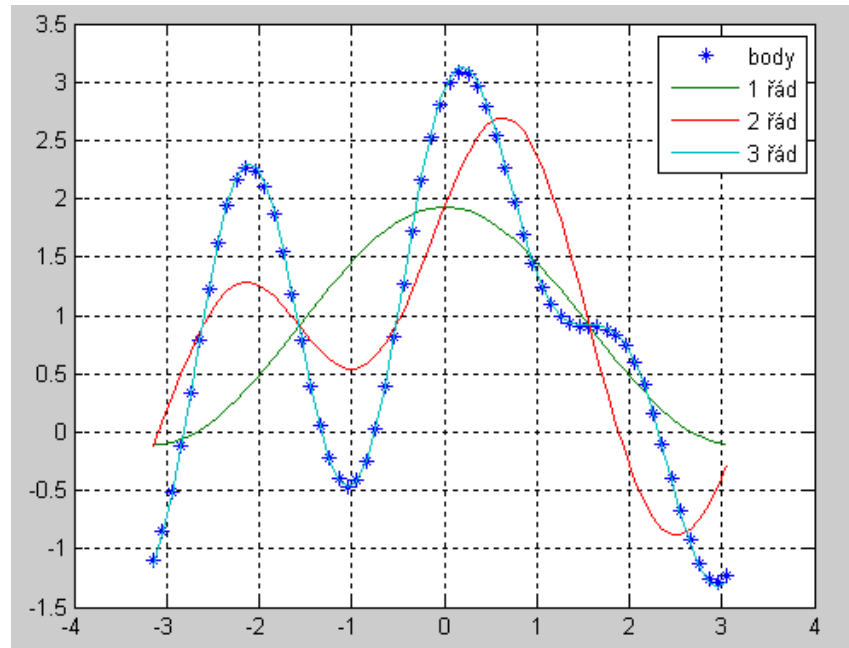
```

Výsledek:

```

N1 =
    63
a0 =
    1.8178
a =
    1.0198 -0.0064  1.0198
b =
   -0.0003  1.0139 -0.0008

```


obr.2-1 Aproximace periodických funkcí pomocí Fourierovy řady

3 Lineární regrese

3.1 Jednparametrová lineární regrese

Obecný tvar lineárního modelu s jednou nezávisle proměnnou je dán vztahem $y = a_0 + a_1 g(x)$, kde $g(x)$ může být nelineární, např. $g(x) = x^j$, $j = 2, 3, \dots$, nebo hyperbola, logaritmická funkce atd. U těchto funkcí můžeme k určení regresních koeficientů použít přímo metodu nejmenších čtverců.

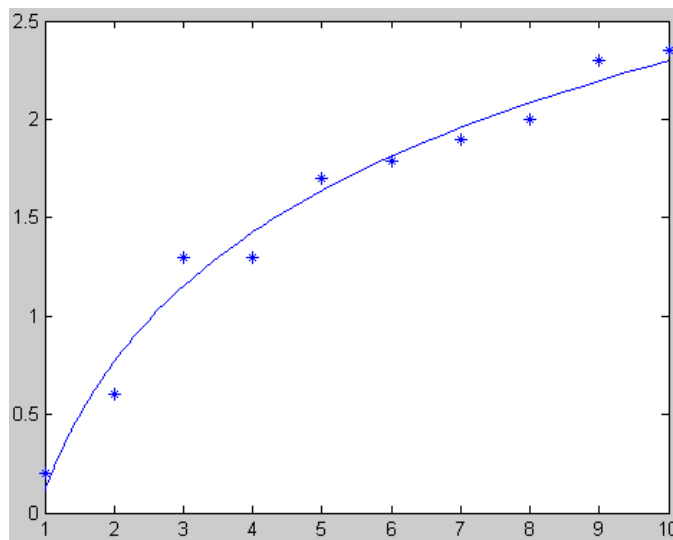
$$y = a_0 + a_1 x^r \quad \text{pro } r < 0 \text{ musí být } x \neq 0$$

$$y = a_0 + a_1 \log x \quad \text{pro } x > 0$$

$$y = a_0 + a_1 e^x$$

Určeme koeficienty pro aproximační funkci $y = a_0 + a_1 \ln x$ pro naměřená data

x	y
1	0.20
2	0.60
3	1.30
4	1.30
5	1.70
6	1.79
7	1.90
8	2.00
9	2.30
10	2.35

Obr. 3-1 Lineární regrese

```
x=1:1:10;
y=[0.2 0.6 1.3 1.3 1.7 1.79 1.9 2.0 2.3 2.35];
X=[1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 ; log(x)];
a=X'\y'
xgraf=1:0.1:10;
ygraf=a(1)+a(2)*log(xgraf);
plot(x,y,'*', xgraf,ygraf)
% nebo po dosazení a(1), a(2)
% plot(x,y,'*')
% hold on
%fplot('0.1106+0.949*log(x)', [1,10])
```

a =
0.1106
0.9490

V některých případech je možno provést následující transformaci

$y = a_0 a_1^x$	$\log y = \log a_0 + x \log a_1$
$y = a_0 x^{a_1}$	$\log y = \log a_0 + \log a_1 x$
$y = \frac{1}{a_0 + a_1 x}$	$1/y = a_0 + a_1 x$

3.2 Víceparametrová lineární regrese

Uvažujme naměřené hodnoty:

x_1	4	2	4	1	5	3	4
x_2	10	8	12	3	15	12	13
y	4	3	4	1	6	4	5

a určeme koeficienty regresní funkce

$$y = a_0 + a_1 \cdot x_1 + a_2 \cdot x_2$$

Doplněním vektoru jedniček má matice $\mathbf{X}$ tvar

```
X=[1 1 1 1 1 1 1;4 2 4 1 5 3 4;10 8 12 3 15 12 13];  
y=[4 3 4 1 6 4 5];  
a=X'\y'  
a =  
-0.1741  
 0.3281  
 0.2832
```

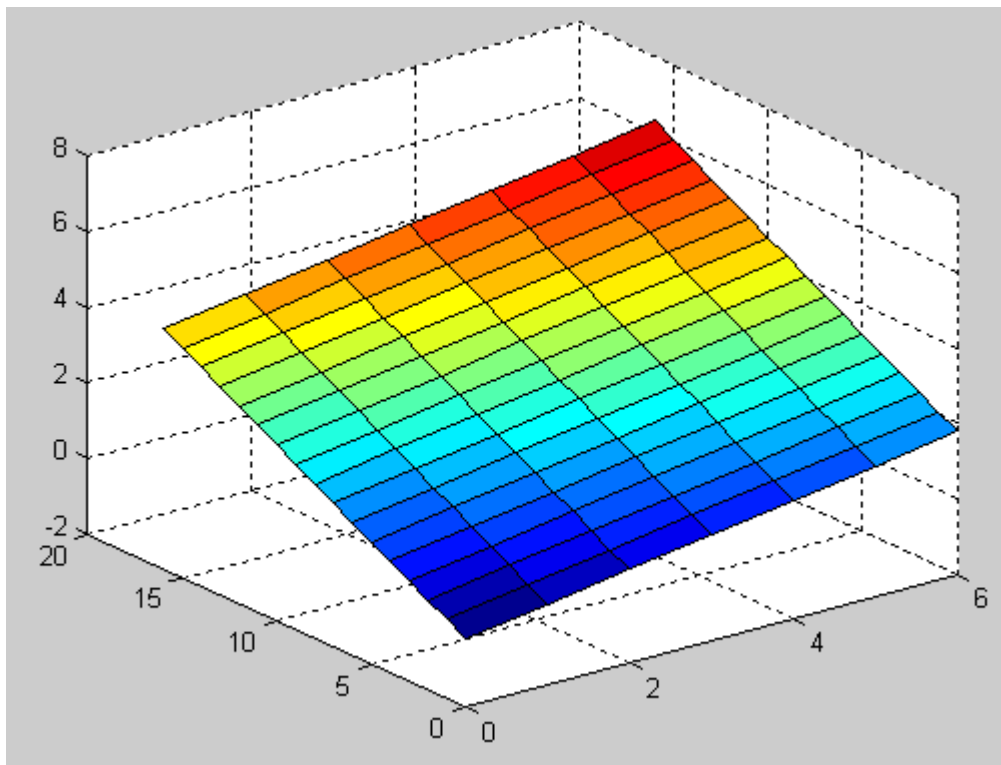
Poznámka: Výsledkem $\mathbf{X}*\mathbf{X}^T$ je matice symetrická

$\mathbf{X}*\mathbf{X}'$

```
ans =  
    7    23    73  
   23    87   270  
   73   270   855
```

Vytvoření grafu:

```
xp=[0:1:6];  
yp=[0:1:16];  
[XP,YP]=meshgrid(xp,yp);  
zp=a(1)+a(2)*XP+a(3)*YP;  
surf(xp,yp,zp)
```


obr. 3-2 Víceparametrová lineární regrese

3.3 Aproximace pomocí polynomu

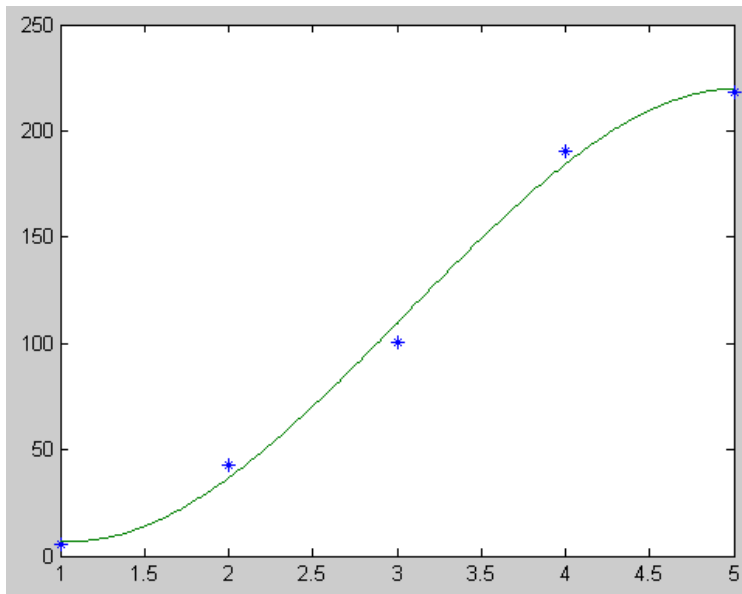
Pro uvedené výsledky měření uvažujme aproximaci ve tvaru polynomu 3. stupně, tedy $y = a_0 + a_1x + a_2x^2 + a_3x^3$.

```
x=[1 2 3 4 5];  
X=[1 1 1 1 1 ;x;x.^2;x.^3];  
y=[5.5 43.1 100.2 190.7 218.4];  
a=X'\y'  
a =
```

```

61.5800
-110.3452
62.6964
-6.8583
% Vykreslení grafu:
xgraf=1:0.01:5;
graf=a(1)+a(2)*xgraf+a(3)*xgraf.^2+a(4)*xgraf.^3;
plot(x,y,'*',xgraf,ygraf);
%nebo po dosazení koeficientů
% plot(x,y,'*')
% hold on
%fplot('61.58-110.345*x+62.696*x.^2-6.858*x.^3',[1,5])
%není povolen zápis
fplot('a(1)+a(2)*x+a(3)*x.^2',[1,5])

```


Obr. 3-3 Regrese polynomem 3. stupně

V případě, že chceme data aproximovat polynomem n -tého stupně, můžeme to provést pomocí funkce `p=polyfit(x,y,n)`. Výsledek je stejný, jako v předchozích případech.

x je vektor hodnot nezávisle proměnné,

y je vektor hodnot závisle proměnné,

n je stupeň polynomu, jímž chceme aproximovat body $[x_i, y_i]$,

p je vektor koeficientů výsledného polynomu $P(x) = a_n \cdot x^n + a_{n-1} \cdot x^{n-1} + \dots + a_1 \cdot x + a_0$

```

x=[10 21 35 37 50 61 70];
y=[0.52 1.7 1.58 2.11 2.63 3.2 4.9];
x1=10:0.1:70; p=polyfit(x,y,1)
y1=polyval(p,x1);
plot(x,y,'*',x1,y1)
p =

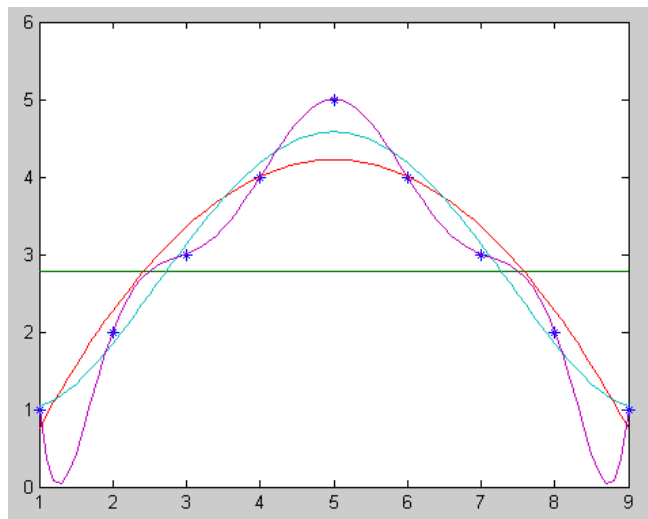
```

```

0.618 -0.1290

```

Musíme připravit datové vektory odpovídající jednotlivým grafům. Zkusme nadefinovat několik bodů a proložit jimi polynomy různých stupňů pomocí funkce `polyfit`. Prokládané body jsou dány vektory **x** a **y**. V grafu budou vyznačeny hvězdičkami. Za povšimnutí stojí průběh polynomu `y8` – aproximace tohoto stupně je interpolací.


```
x=[1 2 3 4 5 6 7 8 9];
y=[1 2 3 4 5 4 3 2 1];
x1=1:0.1:9;
y1=polyval(polyfit(x,y,1),x1);
y2=polyval(polyfit(x,y,2),x1);
y5=polyval(polyfit(x,y,5),x1);
y8=polyval(polyfit(x,y,8),x1);
plot(x,y,'*',x1,y1,x1,y2,x1,y5
,x1,y8)
```

Obr. 3-4 Grafické okno funkce polyfit

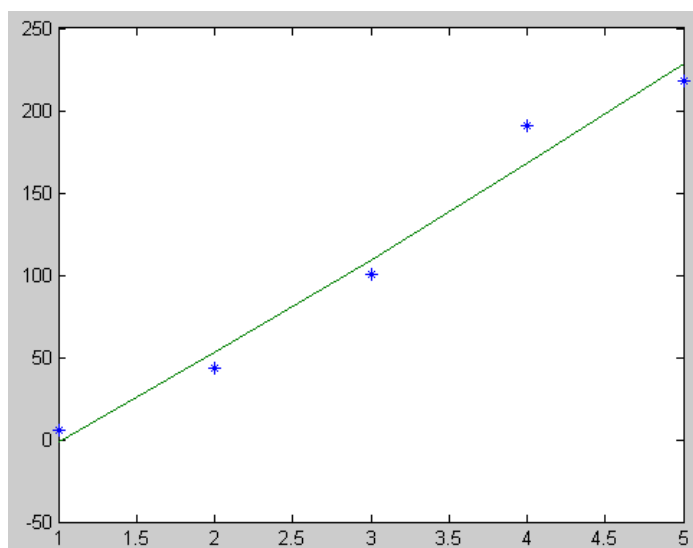
Dalším příkladem je nalezení koeficientů polynomu zvoleného stupně prokládajícího naměřená data podle kritéria nejmenších čtverců:

```
x=[1 2 3 4 5];
y=[5.5 43.1 100.2 190.7 218.4];
r=polyfit(x,y,2)
% nalezení koeficientů polynomu 2. stupně
yp2=polyval(r,x);
plot(x,y,'*',x,yp2)
```

Výsledek:

```
r =
    0.9714  51.5114 -53.6400
```

tedy polynom ve tvaru $0.9714 \cdot x^2 + 51.5114 \cdot x - 53.6400$

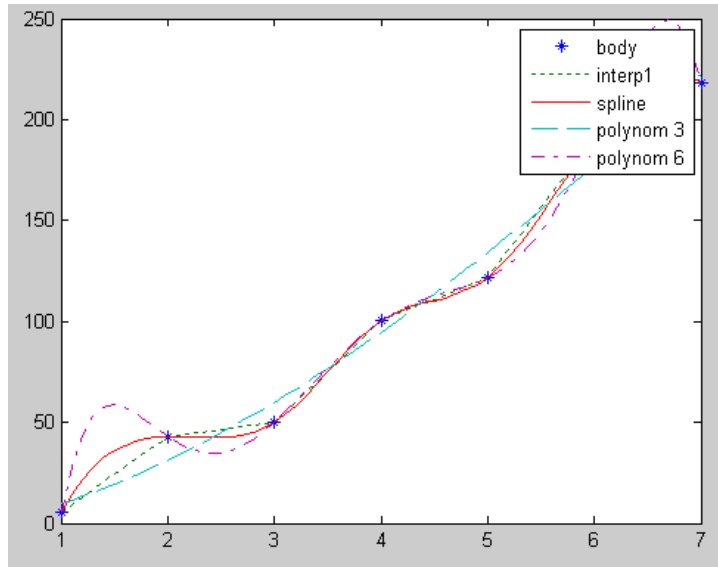

obr. 3-5 Polynomická aproximace

S proložením bodů pomocí polynomu úzce souvisí interpolace¹, respektive proložení polynomem je jeden typ interpolace. MATLAB poskytuje několik standardních funkcí pro různé typy interpolačních funkcí. Popis všech funkcí a jejich použití přesahuje rozsah tohoto textu.

Uveďme názornou ukázkou použití funkce `polyval` pro aproximaci, `interp1`, `spline` pro interpolaci a použijeme příkaz `plot` pro grafické zobrazení zadaných bodů a bodů získaných proložením polynomem 3. a 6. stupně, interpolační funkcí a kubickými spline.

obr. 3-6 Nevhodně použitá polynomiální interpolace

```
x = [1:7];
y=[5.5 43 50 100.2 122 190.9 218];
% interpolace
xp=1:0.1:7;
yi=interp1(x,y,xp);
%spline
yp=spline(x,y,xp);
%aproximace
yp3=polyval(polyfit(x,y,3),xp);
%aproximace = interpolace
yp6=polyval(polyfit(x,y,6),xp); plot(x,y,'*',xp,yi,
':',xp,yp,xp,yp3,'--',xp,yp6,'-.')
legend('body', 'interp1','spline','polynom 3','polynom 6')
```

Příklad ukazuje nebezpečí bezmyšlenkového použití polynomiální aproximace. Pokud je aproximujeme polynomem 6. stupně a dopočítáme hodnoty pro dané x dostaneme ideální shodu. Pokud se však podíváme i na hodnoty mimo sledované body už spokojeni nebudeme. Aproximace se sice přesně shoduje v zadaných bodech, ovšem průběh mezi zadanými body se značně odchyluje od očekávaného průběhu. Polynomiální aproximace není rovněž vhodná pro aproximaci průběhů s ostrými zlomy.

Literatura:

Olehla, M., Dušek, F.: *Metody zpracování dat – MATLAB*. Technická Univerzita Liberec 2013, ISBN 978-80-7372-952-3

¹ Aproximace polynomem $n-1$ stupně